

Arbetet 1978-0-04

GHT 1978-10-06

Världens tuffaste tar emot besökare på däck

GÖTEBORG: — Marinkåren är vårt vapen, sa kapten John W Renard när årets sista stora flottbesök inleddes med att besökande fick komma ombord och se den amerikanska USS Raleigh.

1.100 amerikanska soldater finns ombord på den s k amfibie-transportdockan, som fartyget faktiskt kallas. Av de 1.100 är 600 soldater ur den beryktade marinkåren. Soldater som sagts vara världens tuffaste.

Marinkårssoldater i djungeluniformer var snälla mot både små och stora under den vanliga besökstiden då de visade upp sina vapen. Annars är de kända för att vara mycket tuffa soldater

AVKOPPLING

— De klarade sig bra vid höstens stora NATO-övningar. Det var därifrån vi

kom till bland annat Göteborg för litet avkoppling. Jag tror att de utan vidare kan mäta sig med vilket lands soldater som helst.

I eftermiddag mellan kl 14 och 16 finns det möjlighet att se det mycket konstiga fartyget som ligger vid Stigbergskajen. Det är verkligen mycket konstigt. Byggt som en färja men med möjlighet att sänka hela lastdäck i vatten och släppa ut de 15 vattengående tanks. som Raleigh är utrustad med. Högst upp finns en helikopterlandningsbana varifrån resten av de landstigande soldaterna fraktas iväg.

En tank var femtionde sekund släpps ut via den 36 ton tunga poren i fartygets akter vid en landstigning. 15 finns alltid redo!

STORFÄRJA

— Nu har vi klarat en månads övningar i mycket hårt väder i våra situationer utmed den nordeuropeiska kusten. Nu ska vi ha en månads avkoppling. Ja, inte riktigt avkoppling, men vi behöver inte slita ihjäl oss.

235 dagar hittills i år har detta märkliga fartyg legat ute. Med en storövning minst varannan månad. Det är större än en storfärja och har inom sig en hel liten kommun.

Från Köpenhamn kom fartyget till Göteborg och fortsätter därefter till Edinburgh, Amsterdam och därefter tillbaka till basen i Norfolk

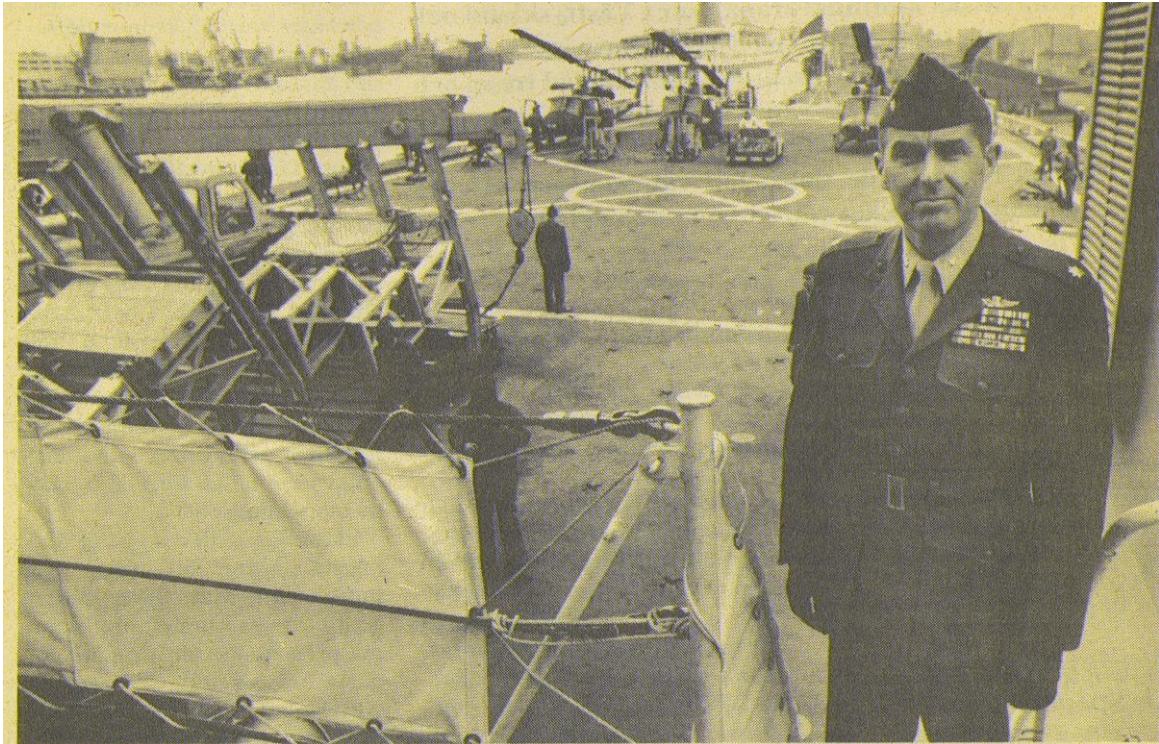
GHT 1978-10-06

NATO:s ny "västkuststrategi"

Marinkårssoldater i starka flanker

□ Västmakternas militära strategi har, nästan sedan det andra världskrigets slut, varit baserad på att ett eventuellt storkrig mellan Väst (NATO) och Öst (Warszawapakten) i huvudsak kommer att utkämpas på de klassiska kontinentala slagfälten i Västtyskland och Frankrike.

Man har i olika perioder spekulerat i att ett sådant krig kommer att föras med hjälp av kärnvapeninsatser eller konventionella vapen med ansevärt förbättrad

Bataljonschefen för den amerikanska marinkårsstyrkan är överstelöjtnant Mihael K. Sheridan som här ses mot bakgrund av helikopterdeck med 20-tons kranen ombord på landstigningsfartyget USS Raleigh under besöket i Göteborgs hamn.

eldstyrka. Under de senaste debatterna i högre NATO-staber tycks den allmänna uppfattningen vara att de båda stormakterna kommer att inrikta sina krigsansträngningar med hjälp av konventionella vapen. Under det andra

världs' kriget undvek man nära nog hundraprocentigt de alltmer sofistikerade gasvapnen, och man räknar nu också med en liknande inställning till kärnvapnen även om de alltid finns med i bilden som ett katastrofalt hot mot hela vår värld

Samtidigt som den svenske överbefälhavaren och marinchefen tillsammans tycks vara överens om att det svenska invasionsförsvaret skall koncentreras till den mellansvenska ostkusten och sydkusten har NATO-generalerna och amiralerna resonerat realistiskt och insett att det är en oförlåtlig brist att koncentrera huvudparten av sina styrkor, till kontinenten. Därför har man också fortlöpande börjat bygga upp ett flexibelt och snabbmanövrerat flankförsvaret.

NATO:s nya strategi

Samtidigt som sålunda ÖB -delvis med stöd av chefen för marinen - helst vill dra in västkustens enda kustartilleriregemente (KA 4) och den kvalificerade allsidiga utbildning som där förekommer i olika skolor samt ytterligare minska anslagen till den nödvändiga verksamheten som måste bedrivas på Örlogsbas Väst och dess underordnade förband - har NATO under de senaste åren inte bara prioriterat Nordkalotten utan även Nordsjöns innanhav - Skagerrak, Kattegatt och Östersjön - som mycket viktiga strategiska havsområden.

Detta är också helt i linje med de strategiska planer som överste Lars Ahlström - chef för KA4 - redogjort för i GHT:

- I händelse av ett krigsutbrott mellan stormakterna kommer det att bli en intensiv transportverksamhet över och på havet mot våra västra grannländer Danmark och Norge. Det är vidare med tanke på Warszawapaktens vitala förbindelser mellan Östersjön och Nordsjön orealistiskt att tro att man inte har noga genomarbetade planer för ett överraskande anfall mot Danmark. Landets strategiska läge inbjuder till att det kommer

att dras in i varje framtida europeiskt krig.

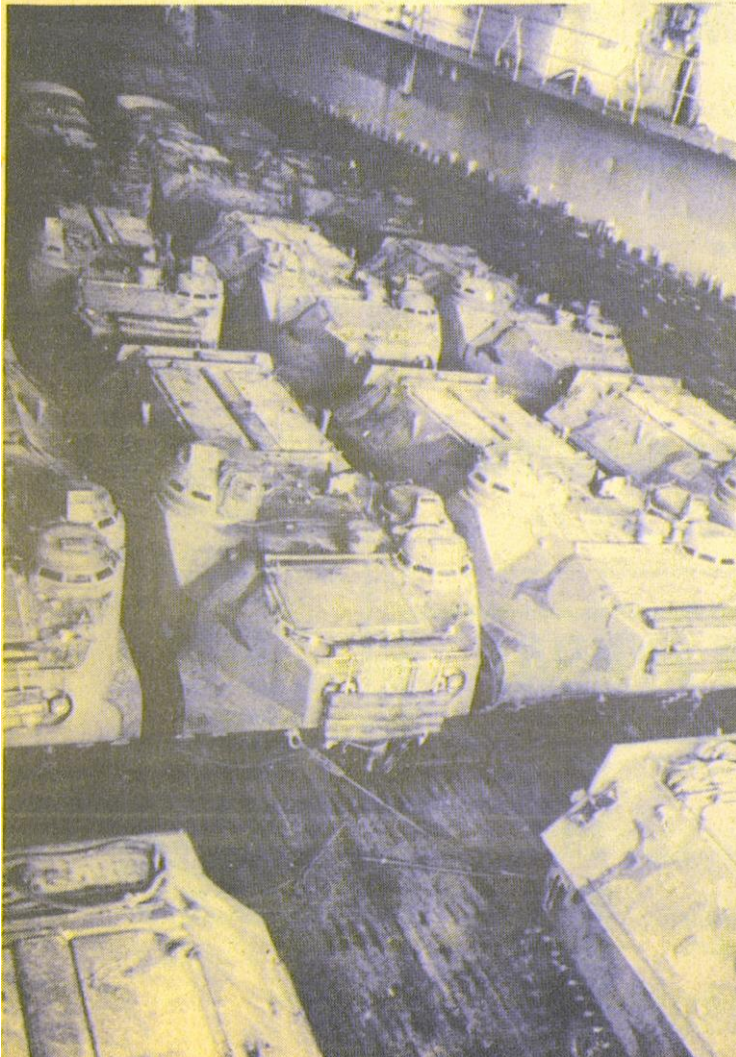
Flexibel flankreserv

I dagarna har vi i Göteborgs hamn haft ett inofficiellt amerikanskt flottbesök av en enhet som förvisso ensamt inte innebär någon uppseendeväckande militär styrka men som i sitt sammanhang - Åttonde amfibiedivisionen - är en klar demonstration av hur NATO systematiskt förstärker sin flexibla flankreserv i

"våra farvatten".

Landstingsfartyget USS Raleigh på 13.500 ton, längd 168 meter och bredd över allt 32 meter är endast bestyckat med sex "tvillingkanoner" med den ungefärliga kalibern 7,5 cm, har inga torpeder och inget specialinrättat minskydd.

- Vår huvuduppgift är att transportera marinsoldater och deras utrustning i form av helikoptrar, amfibietanks och lastfordon, säger också Captain John W.

Renard som är befälhavare till sjöss.

Typiskt är också att USS Raleigh i sina femton våningar har utrymmen för en bataljon marinkårssoldater med utrustning inklusive nämnda transportmedel plus landstigningsbåtar. En sådan amerikansk bataljon har nära 1 000 man, 20-talet tanks, åtta helikoptrar och 13 landstigningsfartyg.

Vid besöket i Göteborg fanns endast halva bataljonen med ombord, medan USS Raleigh hade komplett besättning bestående av 25 officerare och 438 sjömän.

Några av de amfibietanks som finns ombord på landstigningsfartyget . Varje tank tar 20-25 fullt utrustade marinkårssoldater.

Brigad i övning

Före detta inofficiella besök i Göteborg hade man gjort liknande

"styrkedemonstration" i Bergen och Kiel och skall nu fortsätta till Köpenhamn, Edinburgh och Amsterdam innan man ånyo lägger in atlantkursen mot hemmahamnen i Norfolk, Virginia.

Men huvuduppgiften med den europeiska färden var naturligtvis att ingå i den landstigningsstyrka bestående av en brigad marinkårssoldater (10.000 man) som nyligen deltog i den årliga stora NATO-övningen i Västtyskland och dess närliggande farvatten i Öster-och Nordsjön.

- Sammanlagt deltog 40.000 man från nio NATO-länder, 200 örlogsfartyg, 22 ubåtar och 800 flygplan inklusive helikoptrar, omtalar Captain John W. Renard.
- Våra marinkårssoldater har gjort flera landstigningar, men mest nöjd, är jag med den som vår bataljon gjorde norr om Esbjerg i Danmark. Den genomfördes perfekt trots vidriga meteorologiska förutsättningar, säger bataljonchefen överstelöjtnant Michael K. Sheridan.

"Vi går iland överallt"

- Är marinkårssoldaterna tränade att operera i svensk och norsk skärgårdsterräng? Där är det ju inte precis sandstränder det rör sig om.
- Vi är tränade att gå i land och ta brohuvuden var helst det vara må.
- Är det er uppgift att utgöra förtrupp för större arméförband?
- Jag tror inte det. Armén kommer i ett första krigsskede att ha fullt upp att göra på kontinenten. Vår uppgift är att agera på flankerna och att sättas in var helst vi behövs. Om inte vår brigad kan hålla och utvidga erforderliga brohuvuden kommer den att följas upp av ytterligare marinkårsstyrkor, fastslår överstelöjtnant Michael K. Sheridan.
- Medför marinkåren även bromateriel?

Ja normalt. Broar bra att ha i skärgårdsterräng mellan öarna. Men under den senaste övningen stod av praktiska skäl den västtyska krigsmakten för denna del av verksamheten.

"Därför är vi här"

I en uppmärksamman rapport några år efter det andra världskrigets slut

påstod den legendariske amerikanske generalen James M. Gavin - chef för 82. luftlandsättningsdivisionen -att Warszawapakten i inledningsskedet av ett stormaktskrig skulle kunna stå vid Skagens fyr i nordligaste Danmark , inom loppet av två dygn.

- Är detta en hypotes som står sig än i dag?
- Det är möjligt att generalen fortfarande har rätt, säger Captain Renard, och det måhända också av den anledning att landstigningsfartyg av typ USS Ralaeigh med marinkårssoldater deltar i övningar på NATO:s nordflank, eller huri

Diplomatisk avrundning

Den amerikanske marinattachén, utsänd från Stockholm, Captain Herbert E. Smetheran, anser i detta skede av presskonferensen som sin plikt att göra en avrundning i dialogen och säger:

- Huvudpoängen är att vi från amerikansk sida prioriterar den strategiska betydelsen av Skagerrak och Kattegatt alltså vattnet mellan Danmark och Sverige. Men vi har naturligtvis inga som helst ambitioner eller önskemål att delta i den svenska försvarsdebatten och markera ställningstaganden för olika åsikter. Det är dock min personliga uppfattning att den svenske överbefälhavaren delar vår uppfattning om den svenska västkustens militärstrategiska betydelse.

Alltså en typisk diplomatisk avslutning på ett inofficiellt amerikanskt flottbesök vars avsikt nog i alla fall var något mer vittgående än utbyte av traditionella vänskaps- och artighetsfraser ...

Lennart Crusner